

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/86/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201054
Dátum vydania rozhodnutia:	18.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Miloš Španír Mgr. - ŠPIGI-PRODUCTION, s miestom podnikania Jelenia 3133/3, Bratislava, IČO: 35 268 964, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/452292/2012-5113-r zo dňa 16. apríla 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 192/12-99 zo dňa 12. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 192/12-99 zo dňa 12. marca 2014 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/452292/2012-5113-r zo dňa 16. apríla 2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava I č. 600/230/268000/11/Stru zo dňa 6. decembra 2011. Správca dane uvedeným platobným výmerom za zdaňovacie obdobie roku 2008 vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby v sume 16 990,24 eur a zároveň mu neuznal vykázanú daňovú stratu v sume 405 927 slovenských korún.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

V konaní pred krajským súdom bol žalobca zastúpený advokátom Mgr. Martinom Paškalom, so sídlom advokátskej kancelárie v Bratislave, Záhradnícka 27 (plná moc zo dňa 9.mája 2012). Plná moc sa vzťahovala na prvostupňové ako aj druhostupňové súdne konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), vec preskúmal bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o odvolaní proti rozsudku krajského súdu a preto musel odvolacie konanie zastaviť.

Podaním, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky osobne dňa 19. septembra 2014, žalobca súdu oznámil, že z dôvodu straty dôvery vypovedal svojmu doterajšiemu právnomu zástupcovi, advokátovi Mgr. Martinovi Paškaloovi, splnomocnenie na zastupovanie pred súdom v predmetnej právnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe tejto skutočnosti výzvou zo dňa 30. októbra 2014 upozornil žalobcu na povinné zastúpenie advokátom podľa § 250a OSP a vyzval ho, aby súdu v lehote 15 dní predložil plnomocenstvo na zastupovanie v tomto konaní udelené advokátovi, ktorého si zvolí, prípadne doklad o ukončenom právnickom vzdelaní, ak žalobca takéto vzdelanie má. V uvedenej výzve najvyšší súd žalobcu zároveň poučil o následku nesplnenia uloženej povinnosti, ktorým je zastavenie konania. Predmetnú výzvu žalobca prevzal dňa 5. novembra 2014. V stanovenej lehote žalobca reagoval na výzvu podaním zo dňa 19. novembra 2014, ktorým požiadal súd o predĺženie lehoty na predloženie novej plnej moci do 31. januára 2015 vzhľadom na to, že v čase pred vianočnými sviatkami mu chýbala finančná hotovosť na prevzatie veci novým advokátom. Dňa 20. januára 2015 žalobca predložil najvyššiemu súdu splnomocnenie zo dňa 20. januára 2015, ktorým žalobca ako člen Občianskeho združenia Šanca právu a spravodlivosti udeľuje plnú moc na zastupovanie v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžf/86/2014 JUDr. Milanovi Španírovi, Palárikovo, Hlavná 63, ktorý je predsedom správnej rady občianskeho združenia.

Podľa ustanovenia § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa ustanovenia § 250d ods. 3 veta prvá OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa ustanovenia § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Vzhľadom na vypovedanie plnomocenstva svojmu pôvodnému právnomu zástupcovi bol žalobca vyzvaný na predloženie plnej moci udelené novozvolenému advokátovi, nakoľko je v prejednávannej veci kvalifikované právne zastúpenie povinné (§ 250a OSP). Dňa 20. januára 2015 žalobca predložil najvyššiemu súdu splnomocnenie, ktorým udelil plnú moc na zastupovanie v tomto konaní JUDr. Milanovi Španírovi, Palárikovo, Hlavná 63, predsedovi správnej rady Občianskeho združenia Šanca právu a spravodlivosti. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nesplnil súdom uloženú povinnosť a nespĺnomocnil na zastupovanie v odvolacom konaní pred najvyšším súdom advokáta. Najvyšší súd túto skutočnosť overil aj v zozname advokátov, vedenom Slovenskou advokátskou komorou, v ktorom sa JUDr. Milan Španír nenachádza.

Ako vyplýva z ustanovenia § 250a OSP, v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, upravenom v druhej hlave piatej časti OSP, je zastúpenie žalobcu advokátom povinné. Táto povinnosť sa vzťahuje ako na konanie pred súdom prvého stupňa, tak aj na konanie odvolacie (§ 211

ods. 2 OSP). Vzhľadom na to, že žalobca plnomocenstvo na zastupovanie v konaní žiadnemu advokátovi neudelil, a to ani napriek výzve súdu a poučeniu o následkoch jej neuposlúchnutia, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave absentuje podmienka konania podľa § 250a v spojení s § 211 ods. 2 OSP. Ako vyplýva z ustanovenia § 250d ods. 3 veta prvá v spojení s ustanovením § 211 ods. 2 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 192/12-99 zo dňa 12. marca 2014 podľa § 250d ods. 3 veta prvá v spojení s § 211 ods. 2 OSP zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.